

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra AF GRUNDTVIGS DAGBØGER

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 79.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig01val-shoot-idm140411866936048/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Af Grundtvigs Dagbøger

Begreb om Poesien, at den er en velklingende Sammenhobning af Ord, der berøre Genstande for Følelsen og Indbildningskraften. Ved saadanne Sammenhobninger ere Mange slupne til Laurbærkronen uden selv at kunne gøre sig Rede for, hvad dem eyendommeligt der havde fortjent denne Ære.

De nyeste Poeter og de Filosofer, der med dem gøre fælles Sag, sige: Poesien er alt det, som bærer det Eviges Præg, ligesom Prosa er Alt det, hvis Tendents er blot endelig, samt Poesien skal støttele sig paa ren Natur-Anskuelse.

Det er ikke godt at kommentere over disse Folks Ord eller Meninger; thi Alt har hos dem — som hos de platoniske Skriftfortolkere — en mystisk Mening, og naar Man derfor havde sagt allermost, kunde de paastaae, Men ey havde fattet deres Mening, hvortil der hørte en egen Anskuelse.

[Septbr. X.]

Jeg er derfor hartad bange for at begynde, men da Jeg nu engang har paataget Mig en Undersøgelse, som overstiger mine Kræfter, og da Jeg i det ringeste her ey tør vente at træffe Nogen, der kender deres Aand bedre end Jeg af Øhlenschläger og især Steffens, vil Jeg vove det.

Troer Man — som ved første Øyekast synes rimeligt, og som Jeg en Tidlang troede — at De ved Deres rene Naturanskuelse forstaae en Skuen af Naturen, der falder sammen med dens Stilling for Øyet, — Det er, troer Man, at De blot ville sætte Indbildningskraften Grændser, og male Naturen saaledes, som den selv har forenet sine Skønheder, da kunde Man vel forsvare denne Sætning ved at provosere F. E. til¹ Verthers Leyden, hvor Verther uden Modsigelse yttre denne Mening, da Han sidder ved Konens ensomme Hus, og tegner Genstandene uden mindste Forandring eller Tilsætning, ligesom dette ogsaa ofte er Tilfældet med Øhlenschläger; men Jeg vædder dog, at De ey ville indrømme Dette, thi det satte Dem i Klasse med de øvrige Digtere, hvem De frakende dette Navn, og drog dem ind under den almindelige Menneskeforstands Domstol, som De slet ikke respektere. For ikke at beskyldte Dem for Modsigelse, maae Jeg troe, De anse denne simple Naturanskuelse som det første Skridt ud fra den betydningsløse Digten, De tillægge Klopstock og Wieland og Voss og Alle de Øvrige, ligesom dette ogsaa passer

¹ D: henviser f. Ets. iii.